

Rapport 2026:3

Statliga insatser och lokala förutsättningar i små kommuner

Sandra Lund, Susanne Sahlin, Maria Styf och Ulrika Wessel,
Mittuniversitetet

Statliga insatser och lokala förutsättningar i små kommuner

Möjligheter och begränsningar för perifera förskolor

Sandra Lund, Susanne Sahlin, Maria Styf, Ulrika Wessel

Projektsammanfattning

Projektet visar att små kommuner skulle vara betjänta av *en* sammanhållen insats där hänsyn tas till rektorers engagemang och arbetsbelastning. Vidare behöver den familjära kulturen hanteras som både tillgång och ibland som ett hinder, när till exempel roller sammanblandas. Den geografiska spridningen behöver tas i beaktande i arrangerandet av insatsen, med möjlighet till korta digitala avstämningar snarare än långa fysiska träffar. Utöver detta har vikarier setts som en svårighet när det gäller insatser i små förskolor, vilket insatsen också behöver ta hänsyn till.

Ovanstående slutsatser framkommer utifrån vårt forskningsprojekt om möjligheter och begränsningar för statliga insatser i perifera förskolor. Projektet har fokuserat på små förskolor vilka har varit med i den statliga insatsen Samverkan för bästa förskola och skola (SBS). Dessa små förskolor ses som perifera i förhållande till större förskolor som också ingår i den statliga insatsen för skolutveckling. Begreppen centrum och periferi förstås i den här studien som en relation mellan två parter där den större skolan är mer normerande än den andra (jmf. Lund, 2023). Det empiriska materialet i vår studie omfattade åtgärdsplaner och del- och slutrapporter från SBS-insatser samt intervjuer med personer som deltagit i insatsen. Projektet avsåg att bidra med kontextfördjupande kunskap om perifera förskolor i relation till förskolor förlagda i centralorter. Empirin är indelat i två fall (fall 1 och fall 2). Tillsammans visar empirin att småskalighet skapar både möjligheter och begränsningar, där fall 1 främst belyser organisatorisk sårbarhet och fall 2 relationella och kulturella villkor i vardagspraktiken. Tillsammans pekar de mot att hållbar utveckling i små kommuner kräver både strukturell stabilitet och relationell bärighet, därutöver

krävs tydliga roller och forum kombinerat med gemensam riktning, tillit och arbetssätt anpassade till små enheters förutsättningar.

Projektets genomförande

Bakgrund och problematik

Svenska förskolor är ålagda att bedriva en verksamhet där alla barn ges likvärdiga möjligheter att lära och utvecklas. Enligt Skolinspektionens granskning (2018) uppvisar förskolorna i Sverige en stor variation av kvalitet både inom och mellan kommunerna. Enligt skollagen ska alla barn och elever få samma utbildning oavsett geografisk hemvist (SFS 2010:800), men idag finns stora skillnader mellan centrum och periferi gällande utbildningens likvärdighet (Beach m.fl., 2018; Bäck, 2016). Detta centrum- och periferiförhållande innebär att personer i centrum ges mer makt än de i periferin (Brown & Hall, 2000), vilket kan vara en förklaring till den ojämlikhet som finns mellan och inom Sveriges förskolor.

Samverkan för bästa förskola/skola är en trepartssamverkan mellan Skolverket, huvudmän och de universitet som väljs ut av huvudmännen som samarbetspartners. Skolförbättring inom ramen för samverkan för bästa skola har blivit en nationell angelägenhet och en strävan att bidra till skolor och förskolors möjlighet att bli bättre platser för elevers lärande och utveckling även om det finns brist på likvärdighet mellan och inom skolor (Håkansson och Rönnström, 2021). Huvudmännen är utvalda att delta baserat på sina skolors låga kunskapsresultat och svåra förutsättningar att förbättra resultatet. Förskolor med stora utmaningar är en del av Samverkan för bästa skola (U2019/03786/S) och väljs ut av huvudmän.¹ Eftersom inget kunskapsresultat finns att tillgå i förskolan väljs förskolor ut baserat på andra premisser, exempelvis Skolinspektionens tillsyn. I regeringsuppdraget (U2015/3357/S) står framskrivet att det i dialog med huvudmännen ska genomföras SBS-insatser i syftet att höja måluppfyllelsen och öka likvärdigheten inom och mellan förskolor och skolor. Det framträder

¹ <https://www.skolverket.se/skolutveckling/leda-och-organisera-skolan/samverkan-for-basta-skola>

motsättningar mellan det skräddarsydda (anpassningen till det lokala) och det generella i SBS-insatser (Kronqvist Håård, 2021). SBS-insatsen är anpassad till det generella vilket skulle kunna vara förskolorna eller skolorna i centralorten som dominerar diskussioner och styr insatsens innehåll snarare än de lokala behov som uppvisas i förskolor i periferin. Samarbeten mellan skolor och universitet kan vara både av möjliggörande och begränsande karaktär (Skoglund, 2022). Samarbete med universitetet kan utveckla kompetens hos medarbetare och rektorer (Sahlin, 2019), samtidigt som små enheter i periferin kan uppleva ett utanförskap (Lund, 2023). Detta föder en undran över de små enheternas möjligheter att ta del av SBS-insatser på lika villkor. När stora och små enheter möts är det ledningsfunktionen (ledningspraktiken) som kan upprätta ett jämbördigt förhållande mellan perifera och centrala enheter (Lund, 2023). Dessa arrangemang, eller förutsättningar, har betydelse för förståelsen av det som sker i perifera förskolor hos små kommunala huvudmän och är därför relevanta att undersöka.

Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie var att skapa ny kunskap och utveckla fördjupad förståelse om hur en statlig insats möjliggör och begränsar för perifera förskolor för skolutveckling i riktning mot en likvärdig utbildning hos små kommunala huvudmän.

- Vilka möjligheter och begränsningar skapas för perifera förskolor i en statlig insats för skolutveckling hos små kommunala huvudmän?
- Hur uppfattar och förstår interna och externa aktörer en statlig insats för skolutveckling för perifera förskolor hos små kommunala huvudmän?

Teoretisk utgångspunkt

Genom praktikteorier kan vi förstå vad som sker och vilka arrangemang som möjliggör eller begränsar det som sker praktiker i form av *görande*, *sägande* och *relaterande* (Kemmis & Grootenboer, 2008). I denna studie undersöktes vad som

gjorts, vilka möten som har arrangerats, vilka aktiviteter som har erbjudits och på vilka platser detta har skett; vad som har *sagts*, vilka ämnen som har behandlats, hur deltagare beskriver det som har skett och hur det som skett beskrivs i rapporter; hur de har *relaterats*, hur makt och solidaritet har placerats i relationer, men även hur insatsen har relaterat till den lilla förskolans praktiker.

Design

Designen bygger på antagandet att praktiker omges av arrangemang, vilka möjliggör och begränsar, men också att praktiker möjliggör och begränsar varandra. Fallstudien består av två delar som bygger på varandra där den första är en dokumentanalys där förståelse för insatsen utvecklas och den andra en intervjustudie för fördjupad förståelsen. Förskolorna har hanterats som två fall i enlighet med Yin (2018).

Urval

Föreliggande projekt använder förskolor som har avslutat SBS-insatser. Förskolorna ska vara från två olika små kommuner sett till invånarantal för att få variation i dataunderlaget. Kommunerna ska också vara små sett till invånarantal. För att betecknas som perifera förskolor ska de vara mindre sett till antalet barn och pedagoger, än övriga förskolor i SBS-insatsen. Utifrån dokumentanalysen valdes sex möjliga huvudmän, varpå dessa reducerades till fyra, vilket tillfrågades och hos två huvudmän fick vi tillräckligt med respons för att utveckla intervjustudien.

Metod

Studien inleddes med en dokumentanalys där den officiella rapporteringen från SBS-insatsen analyserades utifrån vad som är - eller inte är gjort, sagt och relaterat eller kopplat till i den perifera förskolans praktiker. Dokument som analyserats kopplade till de olika fallen är åtgärdsplaner, del- och slutrapporter.

Dokumentanalysen synliggjorde vilka eventuella glapp det fanns i praktikerna och i praktikekologin. Utifrån dokumentanalysen konstruerades frågor till en

intervjustudie med syfte till fördjupad förståelse för praktiken utifrån görande, sägande och relaterande (jmf. Kemmis & Grootenboer, 2008). Intervjuer gjordes sen med nyckelpersoner, rektorer, Skolverksrepresentanter och handledare från lärosäten.

Metoddiskussion

Som underlag för urvalet gick vi igenom FoU-databasen för SBS och identifierade dokument per huvudman; utifrån denna kartläggning valdes fyra huvudmän. Dokumentationen bestod främst av minnesanteckningar avsedda för det interna arbetet och saknade systematik i centrala forskningsvariabler (t.ex. mötesplats, närvarolista och huvudsakligt innehåll). Avsaknaden av standardiserad struktur gör materialet otjänligt som primär empiri. I studien har dokumenten därför använts instrumentellt, som kontext för intervjuprotokollet och för att ge intervjuarna förståelse, snarare än som data för självständig analys. Åtgärdsplaner och slutrapporter behandlades följaktligen inte explicit i resultatredovisningen; deras innehåll är i stället invävt i intervjudata. Denna avgränsning stärker intern validitet genom att undvika övertolkning av icke-standardiserat material, men innebar också att dokumentens potentiella tidsserier och processpåring inte utnyttjas fullt ut. Vidare studier bör, om möjligt, kombinera likvärdigt strukturerade fältdagböcker med dokumentation för att möjliggöra robust triangulering.

Arbetsmarknadens rörlighet och huvudmännens omorganisering har visat sig vara en bidragande svårighet för att få tag på personer att intervjuas. Rektorer och nyckelpersoner har bytt arbetsplats eller gått i pension och på Skolverket och lärosätet har också en viss rörlighet påverkat vad som varit möjligt att få tag på.

Forskningsetiska överväganden

Vi har följt Vetenskapsrådets forskningsetiska råd (2024) och använt informerat muntligt samtycke, men även informerat om att informanterna får avbryta

intervjun även under påbörjad intervju. Inga känsliga uppgifter har behandlats och personuppgifter har raderats ur mejlbox, transkriberingar och datamaterial.

Projektets viktigaste resultat och diskussion

I denna studie har vi undersökt två kommuner som till strukturer är lika, men det har visat sig att förutsättningar och möjligheter i denna struktur skiljer sig. I teorin om praktikarkitektur beskrivs att arrangemangen ger möjliga rum för sägande, görande och relaterande. Så även om arrangemangen hos de olika huvudmännen har varit liknande har människor valt olika handlingar inom dessa.

Möjlighet och begränsning i det lilla

I det första fallet framträder litenheten både som möjlighet och begränsning. Skolverket betonade att alla förskolor skulle omfattas av insatsen, medan lärosätet oroade sig för att små förskolor riskerade att hamna utanför. En särskild riktad insats skapades därför, men den gjorde att de små enheterna kände sig vid sidan av och mottagarkapaciteten sjönk. När de senare deltog tillsammans med övriga ökade delaktigheten, även om bemanningen fortsatt var en utmaning då små enheter har svårt att lösa närvaro när en eller två medarbetare saknas. Detta ledde till en särskild överenskommelse om högre ersättning för vikarier.

Externa aktörer beskriver att relationer med rektorerna var lätta att etablera, möjligen eftersom rektorerna deltog i flera parallella insatser vilket ökade både arbetsbelastningen och kontakterna. En handledare illustrerar trycket på rektorerna genom att beskriva hur en rektor under en termin måste "göra utrymme för 15 tillfällen gånger tre timmar ... och sen ska man göra arbetet emellan", vilket försvårade engagemanget.

Den organisatoriska litenheten märktes även i styrkedjan. En representant från Skolverket beskriver hur "förvaltningschefen var också elevhälsochef och skolchef", och hur rektorsmöten behandlade frågor som inte hörde dit.

Handledare vittnar om att kalendern och återkommande rollbyten begränsade vad som praktiskt hann göras: "rollerna skaver på varann". Omorganisationen från två till tre rektorer hade därför stor betydelse; "det gjorde skillnad" när ansvaret delades på fler. Detta gav även större bärighet när någon rektor var hårt belastad och gjorde det "lite lättare att få med" de mindre förskolorna.

Trots detta kvarstod sårbarheten i personberoende uppdrag. När en nyckelperson "blev sjukskriven [...] processen stannade av", och förväntningar låg kvar trots att tid och mandat ändrats. Bristande ledningsnärvaro bromsade ibland utvecklingen—" [en rektor] deltog knappt på något [...] personalen saknade en chef". Interna konflikter kunde dessutom göra att arbetet backade: "vi var tillbaka på ruta ett varenda gång." Fallet visar hur litenhetens strukturella och relationella villkor samspelar och hur rolltydlighet, närvaro och fördelat ledarskap är avgörande för stabilitet.

I det andra fallet framträder småskaligheten också som ett dubbelt villkor. Den familjära kulturen skapar närhet men även otydlighet i roller och ansvar. Informanter beskriver personal som "personliga snarare än professionella", vilket gör att frågor hanteras informellt och konflikter undviks—"man tar inte en konflikt därför att då kan man bli paria." Närheten bidrar också till att kommunikationen ibland tas för given: "man trodde att man hade kommunicerat" eftersom samtalen förts privat snarare än organisatoriskt. Detta leder till perioder där vissa enheter känner sig "glömts bort" och där centralorten riskerar dominera.

Samtidigt kan småskaligheten ge styrka genom snabba relationer och korta vägar. Sårbarheten märks dock särskilt i bemanningen; små förskolor "är mer

sårbara” och det finns ”inte så mycket vikarie att tillgå”. Detta begränsar deltagandet i gemensamma insatser. Den svaga mottagarkapaciteten förbättrades dock när möten anpassades digitalt med kortare träffar, vilket ökade närvaro och engagemang: ”för mig som måste pendla [...] så var det ganska skönt.”

Relationer, kultur och organisatoriska villkor formas tydligt av plats och förutsättningar, men förändrades när hela organisationen inkluderades i SBS-arbetet. Ett initialt ”lite motstånd fanns ju” ersattes av förståelse och tillit. Partnerskapet med lärosätet lyfts som betydelsefullt—”vi ser ju inte som att lärosätet är [...] vi och de, utan tillsammans” —och strukturerade samtalsmodeller gav riktning: ”Skynda, långsamt [...] inte hoppa från tuva till tuva.”

Med tiden stärktes det systematiska kvalitetsarbetet, skillnaderna mellan centrum och periferi minskade och en gemensam identitet växte fram—”Vi känsla och vi drar mot samma mål.” Samtidigt lyfts förskolan alltmer positivt: ”förskolan får så mycket kredd.”

Förståelse för varandras praktiker

I det första fallet beskriver representanter från lärosätet hur arbetet inleddes på en mer abstrakt nivå där målet var att skapa förståelse för ett fenomen. När de senare gick över till ett mer konkret arbetssätt stärktes relationerna och tilliten till lärosätet, vilket i sin tur ökade samarbetet. Handledare och representanter för Skolverket framhåller att flera motarrangemang kan bidra till att återställa mottagarkapaciteten i periferin och skapa bärighet mellan träffarna. De lyfter bland annat tätare men kortare avstämningar, byförlagd närvaro med tydlig kompensation för resor och vikarier, separerade forum samt delat rektorskap där minst tre rektorer delar på uppdraget när det behövs. En handledare beskriver arbetets startsträcka och konstaterar att ”det tar ett halvår att lära känna dem, få tillit”, och flera representanter som arbetat med större huvudmän menar att

samma mönster återkommer i andra sammanhang. De betonar att korta digitala träffar ofta kan påskynda tillitsbyggandet, särskilt i verksamheter som är geografiskt utspridda eller organisatoriskt sårbara.

Nyckelpersoner i andra fallet beskriver hur starten präglades av osäkerhet: "vi visste egentligen inte vad det här handlade om" och "vi trodde att någon skulle komma och föreläsa". När lärosätet i stället började arbeta nära rektorer och nyckelpersoner med frågor om yrkesroller, uppdrag och systematik växte en gemensam förståelse för syftet fram och tilliten till processen ökade. Den första heldagen om skillnaderna mellan barnskötar- och förskolläraryuppdraget beskrivs som en brytpunkt: "där tror jag vi gjorde skillnad". Fokus flyttades från "driftsfrågor och organisation" till utvecklingsfrågor, och rektorerna blev tryggare i att hålla kursen: "vi har blivit modigare och hålla oss kvar vid riktningen." De beskriver också att de vågar släppa kontroll: "vi behöver inte heller äga kontrollen." Riktningen upplevdes som konkret och relevant, och rektorerna "modellerade det vi gjorde och tog det ett steg vidare", vilket skapade rörelse även mellan träffarna. Kortare digitala möten blev ett viktigt motarrangemang som ökade delaktigheten: "det var ganska skönt med digitala möten, jag vill ju inte missa så mycket." Lärosätet betonar, liksom i det första fallet, att det tar tid att bygga tillit, ofta "ett halvår", men att täta avstämningar gjorde det möjligt att hålla ihop relationer och kontinuitet trots organisatorisk sårbarhet. Rektorn beskriver "Det är att den vetenskapliga grunden blivit tydliggjord. Nu har all personal läst och bearbetat forskning gällande utvecklingsområdet."

Diskussion

Inledningsvis nämndes att svenska förskolor verkar under ett nationellt krav på likvärdighet, samtidigt som forskning pekar på betydande skillnader mellan centrum och periferi när det gäller resurser, kvalitet och styrningslogik.

Resultatet från denna studie bekräftar denna ojämlikhet, då små förskolor i periferin både möjliggörs och begränsas av sin litenhet – särskilt genom bemanningsutmaningar, rollöverlappning och en sårbar styrkedja. Samtidigt som SBSinsatsen i teorin ska anpassas till lokala behov, visar resultaten att insatsen ibland riskerar att präglas av centralortens förutsättningar, i linje med tidigare beskrivningar av spänningen mellan det generella och det skräddarsydda i statliga satsningar. Det framkommer också att samarbeten med universitetet, som i tidigare forskning framhålls som utvecklande, här både skapar tillit och gemensamt lärande men samtidigt förstärker sårbarheten i små organisationer där relationell närhet och begränsad ledningskapacitet gör processerna känsliga för personberoende. Sammantaget visar studien att likvärdighet inte bara handlar om att erbjuda samma insats överallt utan om att skapa förutsättningar där strukturell stabilitet och relationell bärighet möts, så att perifera förskolor kan delta på lika villkor och faktisk utveckling kan komma till stånd.-insatsen i teorin ska anpassas till lokala behov, visar resultaten att insatsen ibland riskerar att präglas av centralortens förutsättningar, i linje med tidigare beskrivningar av spänningen mellan det generella och det skräddarsydda i statliga satsningar. Det framkommer också att samarbeten med universitetet, som i tidigare forskning framhålls som utvecklande, här både skapar tillit och gemensamt lärande men samtidigt förstärker sårbarheten i små organisationer där relationell närhet och begränsad

Slutsatser och bidrag

Lärdomar för framtida insatser

Resultatet visar både möjligheter och begränsningar i insatser i perifera förskolor hos små kommunala huvudmän. I fall 1 handlar det främst om organisatoriska strukturer och ledningsmässig sårbarhet, medan fall 2 lyfter relationer, kultur och vardagspraktik. Trots dessa olikheter pekar fallen mot samma slutsats:

hållbar utveckling i små kommuner kräver en kombination av *strukturell stabilitet* och *relationell bärighet*. Det handlar om att fördela ansvar och mandat, tydliggöra roller och skapa forum som minskar beroendet av enskilda personer samtidigt som organisationen behöver gemensam riktning, tillit, fungerande kommunikation och arbetssätt som anpassas till små enheters kapacitet och geografiska placering. När dessa villkor samspelar kan både centrum och periferi ta sig an utvecklingsarbete på ett mer uthålligt och effektivt sätt.

Ledningens inställning till insatsen tycks alltså ha betydelse för mottagarkapaciteten. I de två fallbeskrivningarna framträder olika mottagarkapacitet och det går att ana begränsningar i ledningens engagemang och förståelsen för vi och dom. Genom att använda samma modell för insatser hos både stora och små huvudmän blir det tre separata insatser där rektorerna blir överösta med uppdrag och redovisningar. Här har det framkommit önskemål om att anpassa insatsen så att det är en *sammanhållen insats* hos små huvudmän.

Det finns indikationer på att *korta digitala* avstämningar hjälpte de förskolor som hade svårt att närvara fysiskt på träffar. Genom att ha digitala träffar arrangerar man för likvärdig inkludering, något som uppskattas av de som deltar. Fysiska möten innebär ofta lång frånvaro från förskolan eftersom det även innefattar transporttid.

Lärdomar är att små huvudmän tenderar att ha en *familjär kultur* som är gynnsam i många avseenden, men har begränsningar. Här framkommer bland annat skav i styrsystemet, när roller blandas samman, eftersom en person besitter olika roller. Därutöver är behovet av struktur inte lika påtagligt, utan det kan gå att arbeta strukturslöst. Den statliga insatsen i dessa fall hjälpte till med strukturer så som samtalsmodeller eller struktur och långsiktighet i utvecklingsprocesser. Detta var ovant i den familjära miljön, men beskrivs med

positiva ordalag av de som deltog. Möjligheten med det familjära är relationer som utvecklas över tid och snabba beslutsvägar vid behov.

Något som behöver förekommas i en insats i perifera förskolor hos små huvudmän är vikariefrågan. Den har varit svår i både dessa fall. Det är inte bara brist på behöriga vikarier, det är brist på vuxna som kan komma och vikariera. Även om de får pengar för vikarier, finns inte personerna att sätta som vikarier.

Bidraget till forskningsfältet och fortsatt forskning

Det viktigaste bidraget vi skickar till forskningsfältet är kontextens betydelse för de praktiker som undersöks. I denna studie har vi två till synes lika fall med små kommuner och perifera förskolor, men ändå utvecklas praktikerna olika, beroende på personerna. I resultatet anses att variationerna är än påtagliga i hos små huvudmän där rutiner är mer personbundna än strukturbundna.

Fortsatt forskning bör inkludera små förskolor och små huvudmän för att skapa en bredd i förståelsen av hur praktiker tar form i samverkan mellan huvudmän och statliga myndigheter.

Ekonomisk rapport

I budgeten ingick medel för resor, men resorna uteblev då det inte fanns möjlighet att genomföra resor till de utvalda förskolorna. Våra lönekostnader steg på grund av inflation och ny lönervidering, vilket gjorde att kostnaderna ändå översteg budgeten med 5112kr. För mer information se bilaga 1.

Referenser

Beach, D., From, T., Johansson, M., & Öhrn, E. (2018). Educational and spatial justice in rural and urban areas in three Nordic countries: a meta-ethnographic analysis. *Education Inquiry*, 9(1), 4-21.

- Brown, F., & Hall, D. (2000). Introduction: The paradox of peripherality. In F. Brown & D. Hall (Eds.), *Aspects of Tourism Tourism in Peripheral Areas* (pp. 1–38). Clevedon: Channel view Publications.
- Bæck, U.-D. K. (2016). Rural location and academic success—Remarks on research, contextualisation and methodology. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 60(4), 435–448.
- Håkansson, J. & Rönnström, N. (2021). Samverkan för bästa skola – skolförbättring som politiskt styrd nationell angelägenhet genom samverkan och forskarmedverkan. *Pedagogisk forskning i Sverige*. (43)1, s. 7-14
- Kemmis, S. & Grootenboer, P. (2008). Situating praxis in practice: Practice architectures and the cultural, social and material conditions for practice. I S. Kemmis & T. Smith (Red.), *Enabling praxis: Challenges for education* (s. 37-62). Sense.
- Kronqvist Håård, M. (2021) Styrning genom samverkan – En textanalys av dominerande diskurser i en statlig skolförbättringssatsning. *Pedagogisk forskning i Sverige*. (26)1, s.42–69
- Lund, S. (2023). *Ledarskap och professionellt lärande i geografiskt perifera grundskolor: en etnografisk studie av relationen mellan praktiker samt deras arrangemang* (Mittuniversitetet doktorsavhandling 391) [Doktorsavhandling, institutionen för utbildningsvetenskap, Mittuniversitetet, Sundsvall].
- Regeringeringsbeslut (2015/3357/S). Uppdrag om samverkan för bästa skola. Regeringen, Utbildningsdepartementet.
- Regeringeringsbeslut (2019/03786/S). Uppdrag till Statens skolverk om samverkan för bästa skola. Regeringen, Utbildningsdepartementet.
- Sahlin, S. (2019). Making sense of external partnerships: Principals' experiences of school-university collaborations. *Journal of Professional Capital and Community*, Vol. 5 No. 1, pp. 51-71.
- SFS 2010:800. *Skollag*.
- Skoglund, K. N. (2022). Social interaction of leaders in partnerships between schools and universities: tensions as support and counterbalance. *International Journal of Leadership in Education*, 25(5), 747–766.
- Skolinspektionen. (2018). *Förskolans kvalitet och måluppfyllelse* [Elektronisk resurs]. Skolinspektionen.
- Vetenskapsrådet (2024). *God forskningssed*. Vetenskapsrådet.
- Yin, R. K. (2018). *Case study research and applications* (Vol. 6). Thousand Oaks, CA: Sage.

**Uppföljning 2909682 perifera förskolors möjligheter och begränsningar
i en statlig insats för skolutv
per 251231**

Projupp (T)	Budget	Utfall	skillnad
Personal	298 275	344 272	45 997
Köpta tjänster/konsulter	20 000		-20 000
Resor	22 496		-22 496
Kontor	22 371	24 311	1 940
OH kostnader	136 858	136 529	-329
Kostnader	500 000	505 112	5 112